

میلےا و ہ

تاجانم و اعد تئارق باءا و ركذ ريثأء طرشد
س نويد ترصدى تبيرت ريسد و ايسنويدر كذ ح رشد
ملاسلاليلع

ى رمة ى رجه 1436 س دقم دهم

تانايد

ى نار هط ى نيسد ن سحمدحم ديسد جاد الله تيا
هرد الله س دق

مِجْرًا نِاطِيْشَا نِم لَهَابُذُو عَا

مِجْرًا نِمَحْرًا لَه مِسِب

دَمَحْم مَسَاقَلَاي بَا تَبِيذ وَا نَدِّيْسِي اَعَا لَه اِي لَصُو
مَهْدَا عَا اِي اَعَا مَنَعَلَا وَا نِير هَا طَلَا نِي بِي طَلَا هَلَا اِي اَعُو
نِ يَعْمَجَا

و هِي عَدَا نِ دَنَاوْخِ عِيرِ سِ نِ دُو بِنِ حِي حِصِ رَا كَذَا

هَبِي لُو ، هِن ، نَاشِيَا فِرْصِ هَبِ طَقْفِ لَا اِدِ هِن ...
و هِدُو بِنِيَا رِبِنِ اَشْرَظْذِمِ هِنَاشِيَا بَذِي لِكِ رُو ط
هِيضَقْنِيَا هَجُو تِمِ هِمِ هِمِ وَا لَا اِدِ مَنَفْكَذِنِمَا رِنِيَا
دِنِ شَابِ

تِرَا يَزِ هِچ ، دُو شِي مِ هِدَنَاوْخِ هَكِي يَاهَا عِدِ رِدِ
، حِ بَصِ رِدِ حَا بَصِي اَعْدَا لَاطِمِ ، اَاهَا عِدِ هِچ ، اِرُو شَا عِ
هَلْجِ عَا عِدِ نِ دَنَاوْخِ رِدِي ضِعْبِ هَكِي دُو شِي مِ هِدِيدِ
اَعْدِ هَكِي تِسَا نِيَا [اِهِنَا] رُو ظَنِمَا فِرْصِي نَعِيدِ ! دِنِرَا اِدِ
شِوْگِ اَطْساوِ هَبِ اِي ؛ مِ يَسِرِ بِي بَاوْثِ هَبِ وَا دُو شِبِ هِدَنَاوْخِ
نِيَا وَا . هِتِسْهَا وَا بَلِ رِي زِ تَنَارِقِ اَطْساوِ هَبِ اِي نِ دَا دِ
. تِسَا قِ دَا صِ مِ هِنَا رِقِ تَنَارِقِ دِرُو مِ رِدِ هَلِئِسْمِ

هَكِي نَا يَا قَا زَا اِي كِي زَا تَقُو كِي نِمِ اِي تَدِ
مِ دِي نِشِ تِسَا هِنِيَا وَا قِ لَا خَا لِ هَا وَا تِسَا مِ هِ فُو رِ عِمِ
دِنْتِ اِرِ نَا رِقِ ، دِي نَاوْخِ نَا رِقِ : تِفْگِي مِ تَشَا دِ هَكِي
لَا كِشَا دِي نَاوْخِ مِ هِ طَلَاغِ ! دِرَا دِنِي بِي عِ دِي نَاوْخِ مِ هِ
[لَا اِبِ] وَا دِنْنِكِي مِ تِسِرِدِ نَا شِدُو خِ هَكِي نَلَامِ ! دِرَا دِنِ
وَا دِنْنِكِي مِ تِسِرِدِ اِرِ نَا اِهْتِ وَا رَسِدِ دِبَلَا « ! دِنِرِي مِ

ار ش یاهنیا و تنوف و بار عا و !دنکی م اتیدا
ی لکشم ادخ ش پد نربی م [ی تقو] ات دنکی م میظنت
!دشابند

ن تفرگ رارق اب ، رکذ تقیقده بی بایتسد ن آ یاضف رد ناسنا

این مسئله صحیح نیست؛ دعا یک معنایی
دارد، یک حقیقتی دارد که آن حقیقت و آن معنا
باید با خواندن دعا و تصوّر معانی دعا و قرار
گرفتن در آن حال [در نفس انسان قرار بگیرد].
[باید] انسان خودش را در آن فضا قرار بدهد، و
الّا صرف خواندن آن دعا، نمی‌گوییم ثمره‌ای
ندارد، [ولی] ثمره و نتیجه‌اش کم است.

فرصه ، رکذ رگا» : دآد موحرمه ایصوت «درادن ار بولطم رثا ، دشاب رارکت

ی م هدنب هب دآد ی اقا موحرمه تقوکی
ل ا د اب ار ت ا یسنوی رکذ دیاب ه شیمه» : دندومرف
ار ا یسنوی رکذ و ی شاب هتشاد ل ا د [دیاب] . ی یوگب
هدجس رد رگا هک دننادب اقر ار نیا هتبا «! ی یوگب
ل ا د رد ار ا یسنوی رکذ دنناوتی م ، دشذ رسیم
[ت ل ا د] رد ار ن اشدوخ اهتنم ؛ دنیوگب م ه تکر د
رد ؛ درادن ی لاکشا و ، دنیوگب و دنکض رف هجس
رد ی سک اب رگا ، هتشذ ل ا د رد ، تکر د ل ا د
دآد ی اقا . درادن ی لاکشا دنکی مذ تبحص ی یاج
«درادن داریا و لاکشا» : دندومرفی م

ار رکذ نیا رگا» : دندومرف ار نیا ناشیا دعب
رکذ نیا رارکت فرصه طقف هک ی یوگب روطنیمه
رثا و هجیتن آ اما تسین هدیافی ب ، دشاب ن ابز رب
ناشیا هک تسا م دای گنشق «درادن ار بولطم

¹(ق قحه). جیحصد و ش یاریو : (Edit) تیدا

رکذ هر خلاب و دنتشاد دیکات هیضه نیا یور
و دنکی م قرف بذاهنیا و فینصتاب و تسادخ
!تسا نیمه شرثا اما ،تسیندهیافی بدل احل کی لع

رد ناسنا ن تفرگ رارق ی نعیر کذ رثا رکذ لوزنیاضف

رکذ امش ی تقو هک تسا نیا [رکذ] رثا ی انعم
و تاو لصد رکذ ،«الله لآ اهل لا» رکذ ،هیسنوید
اوهن آرد ار ناتدوخ ،دیوگی م ار فالتخم را کذا
لوزنی ارباشنم و ادبم نیا هکی تیعموم و اضف و
!تسا نیا شیانعم .دیهدی م رارق تسا رکذ نیا
ی م دیراد ،«تانا لآ اهل لا» :دیوگی م هکی تقو
چییه و رثوم چییه هک هلئسم نیا !ایادخ» :هک دیوگ
نیا نم ،وتتیرثوم و وت رثا زج تسیندی رثا
ی م مدوخ هب و مریدپی م ،مراد لوبق ار بلطم
نیا هب منکی م مزتلم و تهتم ار مدوخ و مزلاوبق
چییه و تسیندی وت رثا زج ی رثا چییه هک تیعمو
مدوخ راتفر نم نیاربانده و .تسیندی وت زج ی رثوم
»مهدی م قیبطت هلئسم نیا ربار

اب هیسنوید رکذ هب سنوید ترضد لغتشا رقفل احرد ن تفرگ رارق

حضرت یونس که در شکم ماهی چهل روز
[زندانی شد، در همین فضا قرار گرفت]. [اصلاً
سالکان راه خدا] ذکر یونسیه را برای همین
می گویند دیگر! **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا نَأْتِ مَلْظَلًا فِي دَانَفٍ**
تَامَلْظَلًا فِي¹ (بِنِمْ لَمَلْظَلًا نَم تَنْكِي نِي نَا كَتَحْبَسَد تَنَّا
باهنیا و ی هام مکشرد [ی نعیر]

1: 235 ص ،ی حوقفا .87 هئیا (21) عابینا هروسد
چییه هک دروآرد اند (تفرگی اجاتاملظردی هام مکشرد هک ماگن آ و) «
مزئم .دشابی مذ دحاو و دحا ی ادخ زج ی ببسد و رتاب حاصد و ی دویعم
زا نم هک ی تسردهب ،ام نامگ و سدح زا راگدرورپ ی ایشابی م
»(میامنی م متسد و ملظ دوخر بی ناداند و لهج هطساو هب) !مناراکمتسد

ی ریمشک میر کلابدع دیس موحرم ل اؤسد

میسنوید رکذ هودحم هرابرد

دیوگی م ی ریمشک میر کلابدع دیس اقا موحرم

روتسد امشد ار ی دعبد ترابع میسنوید رکذ رد ار چه که مدرک ل اؤسد دادد ی اقا زا نم؟
«میوگی مزار¹ (ن ینموملاً ی جن ک ل ذکو مغللاً ن م هنجنو هلا انبجستأف) ام و دیهدی مذ
یارب شای مؤد نیا! تسیند ام یارب که شای مؤد نیا بخ: دندومرف دادد ی اقا
دیاب تسام هب طوبرم که ار نیا! میوگب رکذ دیابند ادخ فرط زا که ام؛ تسادخ
؛ تسادخ هب طوبرم شای مؤد نأ. تسام یارب نیا. (ک ت ح ب س ت ن ا ل ا م ل ا ل) که میوگب
که ار ادخ رکذ. «میداد تاجذ [هودنا و مغ] زا و میدرک تاجتسا ام» دیوگی م ادخ
«!دیوگب هدنب دیابند»

ار نیا ملاء کی دینیب که تسا بیج و

وا و تسا فراء بخ که دادد ی اقا! هدیمهفند

نیا شیانعم اهنیا. دنکی م [ل لادتسا] فیطل ردقچ

دناه دیسر ملاء قیاقد هب اهنیا که تسا

لَا إِلَهَ إِلَّا لَا « و «تَنَا لَا إِلَهَ إِلَّا لَا» رِكَزِ يَانَعَم

«الله

میوگی م ام که «تَنَا لَا إِلَهَ إِلَّا لَا» نیا بخ

میوگی م ار نیا میراد ام که تسا نیا شیانعم

دندومرفی م [ی نار هط هملع] اقا موحرم

نیا و دراد یرتلابد بتارم نیا هتبل) دیوگب دیهاوخی م «الله لا إِلَهَ إِلَّا لَا» که ی تقو
یرثا نأ زج تسیند ملاء رد یرثا چیه [که تسا نیا شیانعم] (تسا شایبترم نیلوا
تسیند ی بیس چیه و تسیند ی دوجو چیه و تسیند ی تکر ح چیه و دشاب عطاسد و ترا که
یسده و تش لسانا مکنیا زج تسیند ی زیچ چیه و تسیند ی للاقنسا و تسیند یرثوم و
تسیند ی سک و ترا ریغ و ی تسده و تش ادبم و ی تسده تدوخ و

ی هام مکش رد س نوید ترصد ی راتفرگ

دوخ موق هب ی دیحوت ریغ هاگذ لیلد هب

تفگ هچ یارب س نوید ترصد ار نیا بخ

وگب ار نیا که تخادنا وا [لد] هب ادخ بخ

زا و ت، ی دما نوریب ت مدرم نایم زا که و ت

راک نیا ی دید ادخ ریغ زا و ت²! ی دید ادخ ریغ

هب و ی دما و ار ندرکذ لوبق نیا و ار مدرم

ی تشاد که ی عقوم نامهر رد. ی تشادنگ مدرم باسد

دما و تفر و ی درکی م ترشاعم و تبحص مدرم اب

¹: 235 ص، ی حوق فا. 87 هیا (21) عایینا هروس

و هودنا و مغ زا و میدومذ تاجا ار وا یاضاقت و توعده ام سپ»
ار نینموم که ام ن دید و هویشد تسا نینچ نیا و میتخاسد اهر ش یوشد
دراو دیحوت و عاهد و رونی داو هب ل هج تاملظ زا و) میشخی م تاجذ
«(م بیامنی م

² عوجر ش موق و س نوید ترصد ن اتساد ن و مار پیر تشید علاطا تهج
251 ص، ی دنوار، عایینلا ص صق هب دوش

نیا هک دود تاد رد نیا رگا، ی درکی م تقفار م و
 ادخ رگا، دریزی منم زان لآ هک [صخش]
 می تاد هشوگ رد ار نیا و دریزی م دهاوخب
 رگید و ی درکی من اشنیر فذ رگید بخ، ی تشاذگ
 مدرم نیا رسار اهر اب هه می دما و ت! دودنی لکشم
 رسرد و ل ابو و رزو هچره! ی درکی لاد هراچیب
 قلخ نیا رسرد ار همه دود اهزیچ نیا و لهج و
 ادخ ی اربی مهس چیه طسو نیا! ی درکی لاد ادخ
 هک نیا، دنکی من لوبق ن لآ هک نیا هک ی تشاذگ
 می دود ادخ هدارا رگا، دریزی دهاوخی من لآ
 می من هک تسا] لهج رطاخه ن لآ نیا و تفریزی
 [دریزی!

ن ابز زان دیوگی م بیجعی لیخ اجنیا رد انلاوم
 و ت زان لآ ام هکنیا ایادخ: دیوگی م ترصد
 نیا، تسینام هب طوبرم نیا، مینادرگی مرب [ور]
 ام هک هشد ثعاب ام لهج؛ تسام لهج هب طوبرم
 ل هاج و ت هب تبسن ام رگا. مینادرگب و ت زان
 می منرب و ت زان تقوچیه، میدوب ملع و میدوب
 میدینادرگ

رد سنوید ترصد اب ملسا ربمایپ توافت

مدرم تیاده هب ی دیحوت هاگن

درک غیلبت ار مدرم مناد دما سنوید ترصد
 هب هیضه دید هکی تقو دعب و درک غیلبت، درک غیلبت
 درک عورش رگید، دریزی من و تسا تیفیک نیا
 رایتخا ام، بخرایسب: تفگ مه ادخ و! نیرفد هب
 داب رایتخا، میاه تشاذگ و ت رایتخا رد ار اهنیا
 ترایتخا رد ار هقاصد رایتخا و نیمز رایتخا
 ربمغیب. میاه تشاذگ ترایتخا رد ار همه، میاه تشاذگ
 می لو ام ربمغیب، دراد سن فذ ام ربمغیب، می تسه ام

می شسَفند، تَسا ق د شسَفند، دراد سَفند، تَسا
ام ار اهنیا. دریگی م دنکبدها و خبه کی یاعد، دریگ
«! نک هدافتسا بخ؛ میاهداد رارق و ت رایتخا رد
ادخه کی لآاد، بخی لیخ» : دنتفگ م هس نویت رضد
ام ار چه داد رارق ام رایتخا رد ار یزیچ نینچ
«!؟ مینکد هدافتسا

ربمغیپ رایتخا رد ادخ ار اهنیمه کی لآارد
هوکن ایرج رد ار ربمغیپ هکی تقو رد تشاذگ م ه
گنس و دندرک لآبند و دندرک هچ... و س یبقوبا
دَها مَهَللا : تفگ و درکندهافتسا ربمغیپ اما، دندز
ی هاوخی م ار چه، رادرب ار ناشل هج ایادخ؛ **ی موق**
هقعا ص و هزرلن یمز : تفگ ادخ¹ «!؟ ی نک ناشبازد
ی لو؛ دزرلن یمز ات میتشاذگ [ترایتخا رد] ار
می اهنیا، دزرلن یمز رگا» : [تفگ ربمایپ] بخ
می هدنز اهنیا، ی رادرب ار ل هج رگا [اما]! دنریم
هعیش ناشلسند، دنوشی م هعیش، دنان املسم؛ دننام
هزرلن یمز هکنیا ای ت سا رتهب نیا بخ. دوشی م
و دنور بآیند زا صقان روطن یمه و دنریمد و دیاید
رتهب مسق مادک!؟ دنسرد ناشی لامک هبترم نآ هب
«؟تسا

.تسا س نویت رضد و ربمغیپ نید قرف نیا
می ادخ. تَسا ناسنا رایتخا رد م ه راک و د ره
نیا م میتشاذگ ترایتخا رد ام ار نیا م ه» : دیوگ
ی نک اعد رگا. میتشاذگ ترایتخا رد ار و د ره؛ ار
مامت و دیای م ن لآا نیمه، دیاید هقعا ص و هلزلز
رِیز دنوری م همه شیرق رآفک و نیکرشم نیا
هورگ [هکلب]؛ دننامی مده که م اهنیا بخ «!ن یمز

¹ 241 ص، 18 ج، راوندلارا حدب

بذ. دوشی م هداد ناشبیترت م ه اهنا ؛ دنیای م ی دعب
 ربمغیپ. دنیای م م ه موس هورگ! دوشی مذ هک مامت
 رم د اهنا ، دنریمب اهنا ی کی کی [ات] دنیشنب دیاب
 دشنیا! دنوشد ر و د اهنا ، دنوشد ر و کی اهنا ، دنوشد
 نیا ی اجه ربمغیپ لاماد! دشن هکنیا!؟ ربمغیپ راک
 اهنیا هک دنکب رگید راک کی دیایب [دیاب] هلمسم
 دنوشد حلاصا و تسرد

ماظذ و ، تمحر ماظذ ، ی هلا ماظذ

!هنیک و نیرفذ ماظذ ی هلا ریغ

نایم زا [دید نیا اب س نوپ تر ضد بذ
 ، بذ ی لیخ: تفگ م ه ادخ! دما ن ورید [ش موق
 رد هصلاخ هک ی راد هچ کی هب زاین هکنیا لثم
 هجوتم [ات] ، دوشب ت ای لاد اهزیچ ی ضعب هچ نیا
 ماظذ! هلب! ... ماظذ هذ! ام ماظذ «! ی و شب ام ماظذ
 ماظذ ، تسا تمحر ماظذ ، تسا ح لصد ماظذ ام
 و ل هاج و رفاک اب ی هارمه ماظذ ، تسا ت فوطع
 دینزب» ماظذ! تسام ماظذ ، ماظذ نیا . تسا کرشم
 نآ ، دوشب ن لاف نآ ، دوشب هدنز نآ ، دریمب نیا
 نیا ، «دوشب هچ نآ و دوشب هچ نیا ، دوشب بارخ
 ایند همه هب میشکب ار ش حف [هک]! تسین ام ماظذ
 «! نآ و نیا رب گرم» : [میوگب و] طی وسام و
 ناریا زا ، میریگب لوا زا ار ایفارغج ی اهروشک
 و ناتسودنه و ناتسکاپ رب گرم» : [مینک عورش]
 نوئاریسد و اقیرفا و اکیرما و ی زلام و ایلار تسا
 طقف! میهدب ار همه بیترت «! وسافانیکروبو
 رب گرم»!؟ دش هچ نیا بذ! [مینامب] نامدوخ
 همه رب گرم دوبرار قرگا» : دیوگی م ادخ «! همه
 ! میدادی م ار اهنیا بیترت امش زا رتدوز ام ، دشاب
 کی میدمآی م نآ کی هب . ام ی ارب تشادذ ی راک

نیدز اار] همه و میدیشاپی م اجهمه ار گرم مخت
 نیا؛ دراد باسد ایند نیا! اباد هن»! [میدربی م
 ن لآ هک ی سک نیا، تسا کرشم ن لآ هک ی سک
 نمؤم و ناملسم شلسنزا اتسا ن کمم، تسا رفاک
 !دراد باسد. دیایبرد

ی ارب تمحر، همئا و ادخلوسر تیلانو

نایعیش ی ارب طقف هن، اهن اسنا همه

و تفوطع و تکرب و تمحر قطنم ابادام ارچ
 قطنم نامه هک اهنیا و ی تسودعون و هفطاع
 ی اءء آدشیا ن آ؟! مینکند درو خرب مدرم ابادتسادخ
 !میاهدرک اهر ار (ءء آمحر) و میریگی م ار (1) ر ا فکلا
 ی مزار (2) ن یملعلا همحر لآ ا ک نلسرأ امور (نیا ارچ
 نایعیش ی ارب طقف هن تمحر ار وتام»!؟ یریگ
 هک ی سکره ی ارب؛ میداد رارق نیمطاع ی ارب هکلب
 ن اسنا همه، دارفا همه ی نعینیمطاع. تسایند رد
 همه ی ارب تمحر وت؛ میداد رارق همه ی ارب باه
 ؛تسا همه ماما [ملاسلاهیلع] اضرماما. ی تسه
 !تسیند طقف نایعیش و اهناملسم ماما اضرماما
 طی راصن ماما، تسا دوهی ماما، تسا رآفک ماما
 .تسا

هب ملاسلاهیلع اضرماما تیاءتیاکد

ی حیسم ناوج

میتشاد ن اتسبات رد هاشن نامز رد ی تقوکی ام
 ی بوخنیشام هک ی اهدننار کی. دهشم هب میدمآمی
 هک ی صخش ن آ. دروا دهشم هب ار ام تشاد مه

¹ءء آمحر ر ا فکلا ی اءء آدشیا معن ینیدلا و ِ : 29 هئیا (48) ح تفه روس
 مهنیب.

128: ص 7، ج ی سانشداعم

نایمرد و لدت خسر ایسب ن ارفاک هب تبسن دنتسه تسوا ادهک ی ناسک
 «.دننابرهم و قفشم رایسب رگیدکی هب تبسن دوخ

²: 163 ص 9، ج ی سانشداعم. 107 هئیا (21) عابینا هروس

«نایمطاع مامت ی ارب تمحر رگم ار وت میداتسرفنم رمغیپی ا و»

نایانشأ و دارفا زا ،لزنم هب دروا ار هدننار
تفگ .دوب [یزارهط هملاء] اقا مو حرم ی جسم
کی «.تسا ی حیسم [نید] رظنزا [هدننار] نیا»
هب مه شرسد و بوخ و بدؤم ی لیخ دوب ی ناوج
ی لیخ و تشادنم ه ی راک چیه و دوب ش دوخ راک
هب میدیسر هک ی تقو دعب .دوب مه تکاسد و بدا اب
زاب ی کات مرد ،اقا» :درک ل اؤسد ام زا ،دهشم
لابند ار چ ی حیسم نیا هک میدرک بّجعت «؟تسا
[یزارهط هملاء] اقا مو حرم دعب !هتفرگ ار مرد
«.تسا زاب هدت عاسد ات مینکی م ل ایخ ام» :دنتفگ
ل یطعت هدت عاسد دودد مرد اهع قوم نأ [نوج] -
نانشیا دعب - .دوبذ هت عاسر اهچوت سید و دشیم
مرد دیه اوخی م [هک هدش] روطچ امش» :دنتفگ
تفگ «؟دیورب

آقا، من نذر دارم که بروم حرم امام رضا. و
ما [با خود گفتیم] از این فرصت استفاده کنیم
و آمدیم مشهد و با شما هستیم [نذرمان را هم
ادا کنیم]. نذر هم این است: چند سال پیش
از دواج کرده بودیم و بچه دار نمی شدیم؛ در
ایران هرچه کردیم [بچه دار] نشدیم! و به ما
گفتند خارج هم بروید فایده ندارد. (نگفت البته
مشکل از که بود؛ ولی گفت [گفتند] فایده
ندارد.) و دیگر ما هر دو خیلی مأیوس و
دل شکسته شدیم. (خب بالأخره زن و
شوهرند، به هم علاقه دارند.) یکی از
دوستانمان به ما گفت: «نذر امام رضا کن که
بروی زیارت امام رضا!» ما شب به خانه
آمدیم و نشستیم با همدیگر و به امام رضا
توجه کردیم. (یک مسیحی! یک مسیحی!) و
به امام رضا گفتیم که: «اگر به ما بچه بدهی،
ما می آییم برای زیارتت.» آقا نه ماه دیگر بچه
ما دختر درآمد! (و یادم است اسمش هم یک
اسم اسلامی گذاشته بودند؛ زهرا یا فاطمه یا
اسم مادر امام رضا بود؛ مثل اینکه اسم مادر
امام رضا، «تکتّم» گذاشته بودند.) خب او
[همسرم] نمی تواند [بیاید]؛ الآن که من توفیق

پیدا کردم، به زخم گفتم: «من الآن می‌روم
نذرم را ادا می‌کنم و تو بعداً یک وقت که
فرصت شد [بیا].»

ی‌یاضر ماما؟ تسیک ی‌ار ب‌اضر ماما نیا بخ
مادک، تسا مدرم و ادخ نید اُطساو میوگی ماما ک
[رد]! امش و نم طقف هذ! ی‌تسه ملاءلک!؟ مدرم
هَجوت و ا هب ی‌سکره! تسا هطساو نیا، ملاءلک
نیا. در ادن ی‌اهلئسم و «!الله مسب» :دیوگی م، دنک
تسادخ ماظن، ماظن.

عطف ابس نوید ترصد هاگدید لّوحت

ایرد رفقردن ارگید زا قلعت و طايترا

وتن لآ اام» :دیوگی م س نوید ترصد هب ادخ
مکنیا هذ؛ ی‌نکل معاملثم و ی‌یایدهک میداتسرفار
نیرفند] ار قلخ هُمه و ی‌دنبین آرب و نیا ربگرم
«!ی‌نک»

هب هک درک محر ادخ هک تسانیا تبحصل احد
هرایط و کنات و پوت، س نوید ترصد تسد
ی‌امیپهراق ی‌اهکشوم لثم دوبرارق رگا! دوبند
ش دوخ موق هب طقف رگید هک دشابش تسد رد ی‌متا
دوربات درکی ماهر کشوم کی! درکی مذافتکا
وا درک محر ادخ مکنیا ی‌کی!... ار تکلم نلاف
و، کی نیا! امش و نم لثم هذ، درکش ربمغیپ ار
ی‌اهکشوم نیا زا مکنیا مود! تسانیا مهم ی‌لیخنیا
داب و هلزلز هک تفگ طقف! دادن و ا هب مه امیپهراق
ی‌ارب [هزات]، میرانگی م ترايتخا رد ار اهنیا و
هلزلز! میرانگی م لکوم کی مه اهنیا زا مادکره
درادلکوم هقعاصد، درادلکوم داب، درادلکوم
رگید لامادبخ! تسینب اسحی براهک هصلاخ، هلب
هب رگید و مینک هدنسب رادقم نیمه هب تسانیا رتهب
!میوشند در او زمرق طخ

ی هام مکشرد تفر و دما س نوید تر ضد نیا
نیا هدی هاوخی م رگا! ناه: داد دای و ا هداذ و
دیاب، ی سر ب میوگی م ام هک ی لئاسم نیا و هتکن
، تسین ی روز اهنیا! ی تسیاب اجنیا رد زور ل هچ
ن آ هدیاب [هکلب]! تسین اهنیا و قلاش و قامچا ب
، ل یابوم رگید؛ دوش ع طقتا تا بتر ا مامت! ی سر ب
!رق: ی نک ادیپ هجوتی هاو خبات هک تسین ت هار مه
!رق

ن آ اجناً! م لاس! هدر و وطنیا اجنیا! م لاس، اقا -
!هدش روط

!دیاب س اماسا تیار ب [هک تسین ل یابوم]
ی هام مکشرد! هذ. دیاب ن آ، دیاب نیا ا مئاد تیار ب
ن فلت! دنکی م ذراکی ی هام مکشرد م ه ل یابوم. تسا
اهد رگب اقش ب نیا زا. تسین ت هار مه، ل یابوم و
ن آ! ت دوخ و ی تسه ت دوخ. تسین م ه (اهش ید)
؛ اها یرد طسو در بی م ار و ت در ادی م رب م ه ی هام
ی زیچ هذ دنیبی م ار ی کشخت مشچ هذ لاصا رگید
ار.

واقعاً این دریا عجیب است! آدم وقتی نگاه
می کند که تمام دور تا دورش آب است، از همه جا
قطع علاقه می کند؛ از همه جا! دیگر نه امیدی، نه
چیزی؛ چون همین که می بیند یک جا خشکی است
[می گوید:] «هان! خشکی نزدیک است! خشکی
نزدیک است!» این خودش یک درجه آدم را
می آورد پایین. ولی اگر آدم رفت دید تمام دور و
برش آب است، بعد یک موج هم بیاید که دیگر
عالی تر می شود و حال خوشی [پیدا می شود].
برای بنده پیدا شده! حال خوشی دست خواهد داد!
إن شاء الله خدا قسمت کند یک خرده از آن [موج]

تندتر هایش! آن وقت آنجا می فهمیم حضرت یونس بیچاره، در شکم ماهی ذکر یونسیّه را از آن اعماق اعماق دلش [می گفت]. و آن هم تأثیر می گذاشت! و الاّ اگر قرار بود موبایل یک طرف باشد و کامپیوتر هم آنجا باشد و چند نفری هم آنجا باشند و انسان را باد بزنند، این خیلی آن طور که باید و شاید تأثیری که باید بگذارد نخواهد گذاشت. اما او خلاصه دید که نه خیر! ماهی او را خورده و می رود و تا می خواهد یک خرده بیاید بالای آب [و بگوید بالاخره] «آمدیم آسمان را دیدیم»، [ماهی می گوید:] «آسمان را دیدی؟!»، «ویژ! می بردش صد متر، دو بیست متر زیر آب! [ماهی می گوید:] «چشمت به هوا افتاده؟! هوای در رفتن زده به سرت؟! نه خیر! هیچ خبری نیست! تو را می برم در عمق دو بیست متری سیصد متری، آنجا ذکرت را بگو!»

کی ناشدوخ یارب دنتفری م ناگرزب هکنیا
تسانیا یارب ایضقنیا، دندادی م رارق رکز قاتا
زکرم تو ضحمت طقفو [دنوش] عطق اجهم زاهک
دوشبل صاد ن اشیار بی ناعم ن آهدت بسند

درک عورش هزات، سنوید تر ضد اجنأ تقون آ
ضوع ش لاد م کمک، م کمک، ن دش ضوع ی کی کی
هچب هذ، دریگبار ش تسد تسه ی نزر هذ رگید. دش
هذ، ی ناسک هذ، ی قیفر هذ، ی اهیاسمه هذ، ی
ناسناً اعقاو! دنتفگی م «موشد تیادف» هکی ناتسود
اعقاو. تسادخت معدن نیبی م هک ار اهزیچی ضعب
زا و دیآی م ش یپ ن اسنا یارب هک تسادخت معدن
ی م لصاد ن اسنا یارب ی تاکرب اهق لعت عطق نیا
ی مذ و دمهی مذ ن اسنا اهنیا نودب نیا هک دوشد

دراد تا کر بی لیخا هنیازا ی ضعب! دسر

طقف رثوم ایادخ: دش ضوع ابترم مکم
زا تیاده ایادخ! تسوت زا طقف رثا ایادخ! یوت
زا تمعد ایادخ! تسوت زا داشرا ایادخ! تسوت
اب و تفگی ماماد «! تسوت زا شاهمه! تسوت
دندند. درکی مادیپ ریغت ابترم وا، مه ن تفگ نیا
! تشادی فاقتو اقاقتا! دوشب مامت ات تفگی مذمه
تقو بوخ! گنشقه، ت عاسد راهچوت سید گنشقه
، تشادی اهلجاء هذ! تشاد ن تفگ رکذ یارب ی فاقتو
یارب گنشقه مه ی هام! تشادی تا قلام تقو هذ
، وگبار ترکذ وت»: تفگی م و تشگی مش دوخ
«! مدرگی م دوخ یارب مه نم

کاردا و دیحوت هب سنوید ترضد لوصو

دوخ موق ن تشاد نیل قتسم هابتشا

رد؛ دش عقاو اضف ن آرد زور ل هچ زا دعبات
همه مکنیا و ادخ فرط زا ضیف ن ایرج یاضف
هدارا هب تا کرد همه و تسادخ هدارا هب ایشا
رتلابی تدو تسوا هدارا هب تانکسه همه و تسوا
ی تقو! هدمآرد رو هظ نیا هب هکت تسوا همه: نیا زا
ی هابتشا [هچ] ام، بجع دید، دش عقاو اجنیا رد
نیا هب، میدرک نیرفزار ادخ ناگندب میدما! میدرک
ربصد [شاک ی]! میدادند تلهمل هاج ی اهت خبب
دیشد، دروخی م ی قوت هب ی قت کیدیشد! میدرکی م
دشی م ضوع [هیضق]، دمآی مش پید ی اهلسم کید
میدرک هلجاء هیضق نیا رد هصلاح

هطقن نیا هب و ییاج هب ی دیسر هک لاد بخ
ورب لاد، ی دیمهف ار مدرم درد هک ی دیسر
! ن کناشتیاده

مهم طرش، دیحوت تقیقدهب لاصتا

ن اناملسم رب مکاد تموکد

دنتفگی م ناگرزب هکنیا [تسا تهج نیا هب]

دارفا ههمه و دشاب طبرم ش بلق دیاب م لاسا مکاد»
اب هچیردن آزا و دنادب ادخل ایعو و ادخن ماگدنبار
«!دیوگب نخس مدرم

نیا هب، متشونی ضعب هب هکی اهماذن آردنم
ل باق] اهینیا و ی داء دارفا هئسم: مدرک هراشا هتکن
دنیا م لاسد راهچ، لاسد هس [نوچ؛ تسین هجوت
وایور دیاب هکن آ و. دنوری م ی زیچ کی اب و
و ش دوجو هک تسا ی صخشن آدرک تقد و رظن
ی هلا دوجو و روضد کی عامتجا رد ش روضد
هن، دننکی م ماگدوا هب ماگدید نیا اب مدرم و. تسا
کی اب بختتم [نوچ]؛ بختتم درف کی ناونعب
؛ ش راک ی پ دوری م حاضیتسا کی اب و دیای م ی آر
دنکب م ه ی راک ره، تسین ی لکشم و هئسم هکن آ
:دنیوگی م مدرم هرخلأاب. تسین ی اهئسم ی لیخ
دهاوخبرگا ماگدید نیا اما «!میدرک مابتشا، اقا»
م هب زیچهمه، دنک ادیپ ریغت و دوشد ضوع
مکادن اونهب مدرم ماگدید رگا! دروخ دهاوخ
ی رجم و ادخن ی طبار و ادخ هب هجوت و ی م لاسا
، ادخ ه دنیا مننأ امب قلخ ربرطان و ادخ ماکدا
رگید م ه گنس کی، دورب نیدزا ماگدید نیا رگا
رد لئسم رگید دعب و دوشی مند دنب گنس یور
دریگی م رارقش دوخ صاختانایرج

دندومرفی م [ی نار هط هملاع] اقا موحرم

هدیسر تقیقندنیا و هطقندنیا هب دیاب م لاسا مکاد»
«!م لاسا مکاد دوشد دعب و، دشاب

هب ندربی پ و سنوید ترضد تشگزاب

ربمايپزا تيبرت ماظن زياني بـ

ي م اذخ ،ديسر اجنيا هب هك سنوي ترضح
نايم رد يورب هك تساش تقو للاح» :ديوگ
هرابود درکي مل ايخو و دما مدرم نايم رد «.مدرم
همه !بابا يا ايد درک هاگن .دترفاک اهنيا همه
!مؤد همشچن يا !ناه» :تفگ اذخ !دناه دش ناملمس
!مينکن املسم [ار اهنآ] ميناوتي مامو تودو جو نو دب
لئاسو زاي کي وت !يوت [رتؤم] نکذ لايخ
دنان املسم ؛يدرکن املسم ار اهنيا هك وت !ي تسه
!؟درکن املسم ار مدرم نيا هك بخ !رگيد
رکذ ايرد رد ي تفر هك وت !رگيد دندش ناشدوخ
!؟درکن املسم ار مدرم نيا هك !ي تفگي م هيسنوي
.دينادي م همه ار شن ايرج هک ي ملاء نامه

ام ،ندرکن مؤم و ندرکن املسم ي ارب سپ
ادبي قوتوق تكي لابن آرگا .ميرادنو ته ي زايذ
کي و ديايبي داب کي !دنان املسم همه ،دوش
هائسم هک دنمهفب ردقنيمه مدرم و دوشب ي زيچ
هذ !هب» ايد دما اذخ !دناه دش ميلست ،تسا ي بيغ
ايد «!هنوخ هب دموا سورع ،هنوچ هذ ميدز کچ
دتراد و [دناه دش] نمؤم و ناملمس ،الله قلخ همه
!؟دش هچ !دنگي م [ي ياه] راک هچ !دناوخي م زامن
يدرک رهقي تفر وت !بابا ورب» [:دنتفگ] !؟دش هچ
بخ «.ميدرک راک نيا و ميدرک ار راک نيا ام و
.تسا سرد همه اهنيا

رد ي داء مدرم اب ايبنان تشادن توافتي ديحوت ماظن

نيد ،ديحوت ماظن رد هک ميوگب امش هب !اقفر
چيه !تسيني توافتي لومعم مدآ کي نيد و ربمغيچ
طوبرم «وا» هب زيچهمه نوچ ؛تسين توافتي
و (اذخلوسر) ربمغيچ نيد ديحوت ماظن رد .تسا

هک ادخل و سر ! تسین ی قرف چیه ی داء مدآ کی
 ی زیچ دوزا ؛ تسادخ روھظ ، ادخل و سر دش
 هب ، میریگی م ادخ زام . تسار فصد و دراند
 اهنیا و ! کرش دوشی م نیا ! مینابسچی م ربمغیپ
 هن: « دنیوگب و دنک فرطرب ار کرش ات دناهدما
 ی م نینمؤماریم ا ب میریگی م ادخ زام » [ن اجاقآ
 رد ! هوا ، نینمؤماریم] : [مییوگی م و] مینابسچ
 ی داء مدآ کی ا ب نینمؤماریم ا ب ذ «! دنک ار ربیخ
 ی راک نینچ] دناوتی م رو طچ ؛ دنکی مذ قرف هک
 ربیخ رد دناوتی مذ م ی داء مدآ ا ترازه !؟ [دنکب
 ب ذ !؟ دنک] [ار ن آ] نینمؤماریم ا رو طچ ، دنکب ار
 تبسن ادخ هب و] فرطن آ هب ن زب [ار هیضق نیا]
 دوز هب و] فرطنیا هب ی نزی م ارچ ، [هدب
 !؟] ی هدی م تبسن نینمؤماریم

رب ایلوا و همئا و ایبنا ی رترب تاء

ی دیحوت هاگدید رد افرص ، مدرم

هب مینزی م ار همه هک تسانیا مالاکشا مامت
 نینمؤماریم . فرطن آ هب ن زب ب ذ ! فرطنیا
 ار اهنیا و تهکنیا زا¹ . فرطن آ هب ن زب : دیوگی
 م ه ی لیخ ، موشی مذل احشوخی هدی م تبسن م هب
 ، مینبذ م ه ار تخیر م هاوخی م لاصا ! دیای م مدب
 هب و] فرطن آ هب ی ن زب رگا ی لو ! منکذ م هت هاگذ
 ، تمسوبی م ، منکی م تلغب ، [ی هدب تبسن ادخ
 «! مدوخل غبن یشنب ایب : [میوگی م و] منکی م تچام
 زا ی کی رگا ! میتسه ن لآ م هک هچنآ س ک عرب

¹: 514 ص ، قودص خیش ، ی لاملا

فِيئُذْنِ بِلْهَسِّ لِيْلَيْتِ اسْرِي فَلَاقِ مَلَسْلَا هِلْءَنْ يَنْمُوْ مَارِيْمَا نْ اَيُّوْرْفِ
 نِ يَغْبِرَا يَرْهَظُ فَا لْذِ هَبْ تِيْمَرٍ وَ رَبِيْخَ بَابِ تَعْلَقِ اَمَّ اللّٰهُ وَ : اللّٰهُ هَمَحَرَ
 وَ هَيْتُوكَلْمِ تَوْقَبِ تَدْيَا يَنْكَلِ ، هَيْتَاذِغِ اَكْرَدِ لَا وَ هَيْدَسَجِ تَوْقَبِ اَعَارِدِ
 «. هَيْتِيْضْمِ اَهْبَرِ رَوْنِبِ سِفْنِ

ایب! موشد ت یادف! هبهب!»: [میوگی م] دنک فیرعتام
رگا، ن اوخذی ناوخبی هاوخی مذ زامذ رگا، اجنیا
می یراک ره، ریگذی ریگب می هاوخی مذ هزور
اریکی نیا و وشبام ی ادفی لو، نکب می هاوخذ
می لمعنیا س کعت فرعملها «! نکذش ومارف
زامه بآ، دوری مذ هلاکام رسد»: دنیوگی م؛ دننک
و دوجو مامت میهاوخی مام! دوشی مذ در نامریز
رارق اجنآ رد ار نامتاقرصدت و تآیصوصخ
ام هب، دوبرتکیدزن اجنآ هب و دما هکره. میهدب
ام زاده اوخب و دیایب هکره و بتسار تکیدزن
دوخیب! دوری مذ ام هچاچا رد فیرعت، دنک فیرعت
هتسخ مه ار ناتدوخ و دینکذ ار ام فیرعت
ی بآ! دنرادن طابتر اهنآ ابی لیخ مدرم اذل «! دینکذ
ببسنیا»! دوشی مذ مرگ اهنیا ی ارب اهنآ روند ز
دنیا یب، دنورب [ی هلا ءایلوا فارطا زا هک دوشی م
دیآی م ناششوخ فیرعت زا هک یی اهنیا [فارطا]
! ناشیارب تسیندب، دوشی م ناششوخشوخ و
دارفانیا مامت! بجع دید دما سنوی ترضد
ادخ. دش مامت و [دناه دش] نمؤم و ناملمسم همه
لامادی تفگی هام مکشرد هکار ییاهرکنآ: تفگ
وتتسدهب راک ی دید لاماد! نیبب اید ار شرثا
ثعابی درکی م لایخ وت هک [یزیچ] نآ!؟ دوبذ
رگا؟ هدوب هچ دننکذل وبقار وت فرح اهنیا ات ه دش
اهنیا دوخن لآا سپنک هاگذبذ، دندوب اهنآ دوخ
روصتنآ سپ؟ دناه دش ناملمسم و دناه دما روطچ
روصتنآ، دناه دوب اهنیا، ببس و تآء همه هک وت
می هاگزام هبل ووا زادیاب هکلب و هدوب طلاغ وت
راک دیاش، ی درکی م هاگزام هبل ووا زارگا! ی درک
هب و هقعاصد هب زاینرگید و دیسری مذ اجنیا هب مه

ی تقو نوچ . دشی مذ مه اهنیا و نامسا ن تخیر مه
ریثأت عامتجال ک رد س فذ ن آ ، دوشب ضوع س فذ
ضوع ار همه و دهدی مریغتار همه و درانگی م
دنکی م

اعد تئارق ماگنه رد هجوت و ی نأت موزا س فذ رد رتشیب ریثأت ی ارب

اعد اقفر منیبی م ن م . بتسا نیمه مه اهاعد نیا
اعد ی ور . دنوری م و دنناوخی م دنت ، دنناوخی م هک
تفر ی نأت اب دیاب اعد تلامج ی ور . داتسیا دیاب
ی اعد رگا . درانگب ریثأت اعد میهافم ن آ هک ولج
ی نآ مهلا : میناوخب [دنتدنت] روطنیمه ار حانتفا
هچ دمهی مذ مدآ بخ¹ ، ... **کدمج عانتلا حنتفا**
رگا ی لو ! دش هچش ماتتخا و دش هچش حانتفا ؛ دش
هک اهنآ) اقفر ، دارفا و دهدبل و ط و دنناوخب ی نأت اب
اعد لابق مه (دنتسین انشأ اهنیا و تبیر ع اب ی لیخ
هجوت و ماگن ش ای ناعم هب و دنشاب هداد شوگ ار
، دوشد هدناوخی ی نأت اب مه نیا تقون آ ، دنشاب هدرک
و . بتسا رترئوم ناسنا رد و دراد ی رتشیب ریثأت
رد هتبلآ ؛ دوشی م رتشیب ی تعاسمید للاح ش قوف
ماتوک هک ی یاهاعد رد [لا و] ی نلاوط ی یاهاعد
ی لیخ ن آ ی لو . دوشی م هفاضا هقیقد هدر ش قوفتسا
بتسا رتشیب ش ریثأت

تاسلج رد هشیمه مه [اقأ موحر م] ناشیا و
ن م هک هعد کی ی تد ؛ دندومرفی م ام هب ار نیا
:دندومرف ، مدناوخی م تامس ی اعد

نیا اتن اوخب هتسهآ ! هدرکذ تلابند ی سک ! ن اوخذ دنتدنت ! اقا دیناوخب (ش اوی) هتسهآ
ی اجمه ی ناعم و دشابن هذ رد ی ماظن ی اهژر تشنگ کی فرص طقف ی ناعم و ظافلا
دشاب هتشداد ار ش دوخ

[س فذ] رد ش ریثأت ی لیخ [ن دنناوخ هتسهآ] و

¹ 577 ص 2، ج ، دجهتملا حابصم

مینابعدی اها تاجانم رد اصوصخم .تسا رتشید
 تبسانم هک ناضمر هام ای بجر هام یاهاعد و
 یلاء یلیخ نیماضم یاراد و تسا هام یاه
 ؛لیمک یاعد لثم ای .روطنیمه مه اهنیا ؛دنتسه
 هب ؛دندهدی م ششک دارفا ؟دیاهدید لیمک یاعد رد
 هک دنتسه میناضق نیا هجوتم ناشدوخ هکنیا رطاخ
 و تسا [رتروم] اهنیا یارب ن دناوخ ی نأتاب نیا
 .تسا تیفیک نیا هب هیداعا مه رد نیا

ادخ ... یاقا نآ تسا هدناوخ یاهاعد کی
 ،ن امر دپ موحرم نامز ،ق باس یلیخ .دنک ش تمر
 لوئسم] .دوب نامی گچب نامز ؛اهن نامز نامه
 می تپاسد یور ار ... یاعد نآ دوب هتفگ [تپاسد
 زا و دنریگب سامت [لوا] هک متفگ نم هتبا .مرانگ
 ؛دنک هز اجتسا هدناوخ ار اهاعد نیا هک صخشن آ
 می مذ لامد .دشابن هز اجای ب ؛دشابن اشیا هز اجا اب هک
 هام یاهاعد یکی دوب رارق .هدش هچ رگید مناد
 ار نیا نم .مینابعد تاجانم مه یکی و دوب بجر
 نامه اب [ی نار هط ملاء] اقا موحرم هک تسا م دای
 یارب و دندوب هدرک طبض نامز نآ یاهطبض
 دارفا رگا ار نآ .دنتشاذگی م اهبش ناشدوخ
 اعد تیفیک دنک هاگن هک تسا بوخ [دنک شوگ]
 تاجانم لاثم .تسا روطچ هک دنریگب دای ار
 می [دنتدنت] روطنیمه منیبی م نم هک ار مینابعد
و دِمَحْمِ لِآ و دِمَحْمِ ی اَعْلَص مَهْلَأ» :دناوخ
اذا ی نأدین مع منسا و کتوعد اذا ی نأعد مع منسا
1» کتیدان این را همین طور [سریع و گذرا
 می خوانند] . اما اگر آن را نگاه کنید [بسیار با

1. 685 ص ، 2 ج ، لامعلا لابقا .

تائی] می‌گوید: «اب» **«بکُتیدان اذا ی نادع مَسا و**

ی م هدناوخ [هدیشک ی ادص] کی اب و ی نأت کی
هقیقد هد ش قوف؛ دنکی مذ توافقتم ه ی لیخ . دوشد
جنپوت سید مینابعد تاجانم لک و دوشد رتشید
ناسنا ی نعید؛ ت سا رثوم ی لیخ اما . دوشد هقیقد
. دنکی م قرفش یاوه و ل احد هک دنکی م س اسحا

چندی پیش یکجا بودیم و مجلسی بود. من به
یک نفر گفته بودم که این مناجات مُریدین و
عارفین را بخواند! این دوتا مناجات [را خیلی
سریع خواند]. والله خود حضرت سجاد که این
مناجات‌ها را گفته به این تندی نخوانده بود! آخر
مناجات در مقام انشاء خیلی کم است [ولی] در
مقام ظهور و بروز [طولانی‌تر است]؛ خیال
می‌کنم از انشاء حضرت سجاد هم مناجات را
تندتر تمام کرد! به او گفتم: «آخر این چه بود که
خواندی؟! چه کسی دنبالت کرده بود؟! بابا یواش!
آهسته! ما که نفهمیدیم مریدش کو، عارفش کو!»
در حالی که صدایش خیلی قشنگ بود! البته ایران
نبود. هم صدایش قشنگ بود و هم خیلی صدای
عربی قشنگ و خوبی داشت ولی [با] این
سرعتش اصلاً ما نفهمیدیم. این همین [اشکال
است]؛ ما خیال می‌کنیم که دعا یعنی فقط یک
چیزی بخوانیم و بعد این تمام شود و بعد
[بگوییم]: «خب دعا را خواندیم! دعای افتتاح را
امشب خواندیم و به فیضش رسیدیم!» فیض
دعای افتتاح به یواش خواندنش است؛ به اینکه
انسان آهسته و با تائی بخواند.

نیمه [رگا] مینابعد تاجانم نیمه رد لاثم
ش ندر بوم اعقاو [، دنکه جوت] مدآ ار ش اهلماج کی

هَبْ لِقَتْنَا فُلُوحِدِي لَنْ كِيدَ مَدِي هَذَا» : دوشی م ت سار
۱ «! كَيْ تَبْحَمِي نَتَطْقِيَا تَقْوِي ذَلَا كَيْ تَيْصَعَم نَع
 هيسنويد ركذ ؛تسا هيسنويد ركذ يانعم نيمه نيا
 مرادني تردق چيه نم ايا د خ» : هك هلمج نيمه ي نعي
 زا هك مشاب هتشاد مدوخ زا مناوتي مذ ي اهدارا و
 و تهك ي نامز رد رگم ،م نادرگي ور و تهك تيصعم
 راديب تدوخ تبحم هب ارم ،ي درك هجوت نم هب
 هك تسامع قوم نآ ،ي درك هجوت م ار م لد ،ي درك
 اعقاو «.م رانگب رانك ار و تهك تيصعم مناوتي م
 ؛تسه هينابعد تاجانم نيمه رد ي بيجه تلامج
 م ه ش ا هلمج ره ي نعي !تسا ي بيجه تلامج ي ليخ
 م ه ،تسا قلاخا م ه ،تسا ديحوت م ه ،تسا داقتعا
 !تسا زيچ همه ،تسا ي قلاخا روتسد

تاجانم و اعد تئارق رد ناگرزب شور

بيخود نبود كه بزرگان اينها را مي خواندند. تا
 يادمان هست هميشه شبها مرحوم آقا [علامه
 طهراني] كه از مسجد مي آمدند، ما مي رفتيم
 مي خوابيديم ولي ايشان در اتاقشان [همين ادعيه
 را مي خواندند]. يا مثلاً آقاي حداد كتب ادعيه کنار
 تشكشان بود، يك دفعه برمي داشتند و مي خواندند.
 من بعضي از نوارهاي آقاي حداد را دارم. البته
 الآن خيلي وقت است... در سابق كه گوش
 مي دادم، يك مناجات مرديدن مي خواندند،
 نيم ساعت طول مي كشيد. يعني اصلاً انگار با اين
 جملات حال مي كردند! انگار در آن فضاي اين
 جملات، در حال و هواي اين جملات خودشان هم
 سير مي كردند و با اين معاني خودشان هم حركت

1. 686 ص، 2 ج، لامعلا لابقا .

می‌کردند و جلو می‌آمدند، همان‌طوری که خود
امام سجاد علیه‌السلام جلو می‌آمد و مرتباً ارتقاء
پیدا می‌کرد و ارتقاء پیدا می‌کرد و مدام بالا
می‌رفت! اصلاً اینها همین‌طور بودند دیگر. اینها
هم در همان حال و هوا بودند.

نام‌ها اب‌فراء. رگیدتسا نیمه‌فراء
ی‌ناعم‌نیا هکی‌یاجات؛ دوری‌م‌ه‌ش‌دوخ‌ی‌ناعم
ی‌م‌ار‌ش‌دوخ‌م‌ه‌وا، دراد‌عافترا و دراد‌جوا
ن‌ام‌هر‌د و جوا‌ن‌ام‌هر‌د و عافترا‌ن‌ام‌هر‌د‌دناشک
ش‌دوخ‌م‌ه‌وا، دراد‌ه‌کی‌زا‌ور‌پ‌ح‌ط‌س!‌زا‌ور‌پ‌ق‌فا
ت‌کر‌د‌اجن‌ام‌هر‌د و لا‌اب‌دربی‌م‌اجن‌ام‌هر‌د‌ار
؛‌دی‌آی‌من‌رد‌رو‌جن‌دنا‌وخ‌دنت‌اب‌ر‌گید‌نیا و .‌ده‌دی‌م
ی‌م‌ه‌لم‌ج‌و‌د‌ن‌ید و دندنا‌وخ‌ی‌م‌ه‌ت‌س‌ه‌آ‌ی‌لی‌ذ‌ان‌ذ
زا‌دنت‌سا‌وخ‌ی‌م‌ذ‌ایو‌گ، دندر‌کی‌م‌ل‌م‌آ‌ت و دندنا‌ت‌سی‌ا
دنت‌سا‌وخ‌ی‌م‌ذ و دندر‌اد‌ر‌ب‌ت‌س‌د‌ل‌بق‌ه‌لم‌ج‌ی‌ناعم
ه‌لم‌ج‌ن‌آ‌ر‌د‌دنت‌سا‌وخ‌ی‌م‌.‌د‌ع‌ب‌ه‌لم‌ج‌غ‌ار‌س‌د‌نور‌ب
دندک‌ز‌کر‌مت‌م و دندک‌ت‌بی‌ثت‌ار‌ن‌اش‌دوخ‌ل‌ا‌د،‌ل‌بق‌ه
ی‌د‌ع‌ب‌ه‌لم‌ج‌غ‌ار‌س‌د‌نور‌ب‌د‌ع‌ب‌و

بخ‌س‌اپ‌و‌ش‌سر‌پ

ن‌آ‌ه‌نو‌گ‌چ‌ام،‌ن‌ع‌ط‌ای‌ت‌اول‌ص‌ی‌نع‌م‌ر‌د‌:‌ل‌ا‌ؤ‌س
ام‌ی‌ت‌ق‌و‌ا‌ل‌ا‌ثم؟‌م‌ینک‌ک‌رد‌ن‌ام‌دوخ‌ی‌ار‌ب‌ار‌ت‌ل‌ا‌د
م‌ا‌ظ‌ن‌ر‌د‌ی‌ق‌ا‌ف‌تا‌ه‌چ‌ا‌ل‌ا‌ثم‌م‌یت‌س‌ر‌فی‌م‌ت‌اول‌ص‌ک‌ی
ا‌ل‌ا‌ثم‌ه‌نو‌گ‌چ‌م‌ینک‌ی‌م‌ه‌کی‌ن‌ع‌ط‌ای‌؟‌د‌ت‌ف‌ای‌م‌ی‌ت‌س‌ه
ه‌ت‌ف‌ر [ش‌دوخ‌ه‌ا‌گ‌یا‌ج‌ه‌ب]‌ام‌ن‌ع‌ط‌ن‌یا‌ر‌ث‌ا‌م‌ینک‌ک‌رد
؟‌ت‌سا

ب‌ا‌وج‌این‌را‌دی‌گر‌ب‌گ‌ذار‌ید‌ان‌ش‌اء‌الل‌ه‌بر‌ای
یک‌ج‌لس‌ه‌دی‌گر‌که‌ا‌گر‌ت‌وف‌یق‌پ‌یدا‌ک‌رد‌یم،‌ر‌اج‌ع
ب‌ه‌ص‌ل‌وات [ص‌ح‌بت‌ک‌ن‌یم].

ت‌اول‌ص‌ی‌ناعم‌ت‌قی‌ق‌د

زا دورد .دورد ی نعی تاولص ی لک روطه
 بتسا ت محر لوزن ی انعم هب راگدرو رپ ایحان
 هب تبسن ناسنا ؛تسا مدع لوزن ت محر لوزن
 :میوگی می تقو .دنک ادیپ علاطا ی تسه ملاء ق یاقد
 نأ ی نعی ،«تسرفد ربمغیپ ربار ت تاولص ایادخ»
 تدوخ ی هانتی لا تافص و عامسا بتارم رد ار
 نیمه هب و هدب ه مادا کولسور یسد هب روطن نیمه
بَر :دیامرفی م ترضد اذل .ریب ولج تیفیک
 رتشیب ار نم ریحت ایادخ¹؛ **ارُیْحَتَ کِیْفَ ی نَدِر**
 دورد لوزن» ار تافص و عامسا رد تکرده «!نک
 نیا و .دنیوگی م «هدنبرب ادخ ایحان زا تاگرد و
 دوخ ی دوجو اعد اب ق بطنم ی صخش ره رد م
 ربمغیپ ی ارب و .تسا روطن نیمه ام ی ارب ؛تسوا
 اجنأ رد تسا ربمغیپ دوخ ی دوجو اعد اب ق بطنم
 تاولص هک ی سک میوشی م هجوت م ام اجنیا زا و
 زاش دوخ ی دوجو ریسد بسانت هب وا ،دتسرفی م
 و هدمأ ربمغیپ سفن ی ارب هک ی تگرد و ت محر نأ
 و هدر ب ولج هب تافص و عامسا ماقم رد ار وا ریسد
 صخش نیا دوخ هب نأ زا ،هدرک رتشیب امداد
 دراد هک ی تیفرظ و نازیم قبط رب م ه ی لضم
 .دیسر دهاوخ

دینیبی م و دیتسرفی م تاولص امش هکن نیمه
 ی نعی ،دیدرک ادیپ ی طاشن کید و دش ضوع ن اتلاح
 .تسا ندش ل صو ی انعم انعم نیا !دیدش ل صو
 ،دوشی م رتشیب کاردا نأ ،دوشب رتدایز نیا رگا
 هب تبسن کاردا امداد ،دوشب رتشیب نأ [هچره]
 .دوشی م رتشیب درجت و برقت

¹ 271 ص ، 1 ج ، میکلا تاحوتف ؛ 41 ص ، 2 ج ، مکلا صوصف

ن ع ی انعم ت قیقح

ی انعم هب ن ع ی .تسا نیمه م ه ن ع ی هب ع جار
هب تبسنت سادخت محر زا ن دشروود و ش ابرود
رود ار اهنا م ه !ایادخ» ی نعید .دراد دانعه کی سک
زا م ه ار ام ،اهنا ن درک رود هطساو هب م ه و ن ک
ن ع ی انعم «.راد هگذرود اهنا ی اضف و هطیدن آ
ی ناسک ن آ !ایادخ» ی نعید ؛ددرگی منرب اهنا هب طقف
رد و و ال آ و ربمغیپ ل باقم رد و وت ل باقم رد هک
تدوخت محر زا ار اهنا ،دنتسیای م ق د ل باقم
،وت ن تشاد هگذرود هطساو هب هک ،راد هگذرود
ام فرط هب اهنا و میوشب هتشاد هگذرود م ه ام
،دنتکن ام هب هجوت ،دسرن ام هب ن اشراثا ،دنیا
و ن ع ی انعم انعم نیا «.دنتکن ادیپ ام هب لیم
کیدزن زا ار ش دوخت ناسنا هک ،تسا ن دشروود
رود دنتسه ن یفلاخم و نیدناعم هک ی یاضف هب ن دش
.دراد هگذر

کی ،دیور بن یسد ماما س لجم کیرد رگا امشد
رد رگا فرطن آ زا دعب .دینکی م ادیپ ی یاو هول احد
ار او هول احد ن آ مامت ،دیور ب ت یصعم س لجم کی
؛دیپای مرد اهنا ی او هول احد هب و دیهدی م تسد زا
؛دنیا ی منرد روج رگید م ه اب اتود نیا نوچ ؟ارچ
رون امشد ل د رد دیاب ای .دناوخی مند م ه اب اتود نیا
رد و د ره تملظ و رون ؛دشاب تملظ دیاب ای دشاب
ار غارچ ؛تسا ن شور اجنیا ن لآ .دنتسین اجکی
.تسین رون رگید و تسا تملظ دینکی م ش و ماخ
کینیا .تسین تملظ ،تسا ن شور غارچ ی تقو
.تسا ی عبیط ن و ناو و هدعاق

هک تسای نعل ع ق او رد مینکی م ام هک ی نعل نیا
ی اهلیسو !ایادخ» ی نعید ؛ددرگی منرب ام دوخت هب

ی نعی «نک مهارف اضف ن آ زا ام ن دشرو د ی ارب
[زا زیند] ام هجیتت رد ، ی نکی م رود ار اهنآ ی تقو
ی مذ ی اضف ن آ رد رگید و میریگی م به لضاف اهنآ
ی ناوهش و ی ناملظ ی اضف ن آ رد رگید ام ، میور
مینیکی مذ تکر ح تینانا و تارثک و ایند و

دّمحمل آ و دّمحم ی اعل صد مهلا